

Horroksesta hurmioon

Täyteen tungettu emolevy
keskusyksiköitä ja muistikampoja
kuitukortteja ja ethernetkortteja
yhdessä saumattomassa kokonaisuudessa
redundanttien virtalähteiden piiskaamana

Siihen on tietenkin liitetty myös
erillinen massiivinen tallennusyksikkö

Kuvitelkaa neuroneissanne
elektronien kuumentamia piirilevyjä
mystisiä kytkentöjä
ja outoja dataväyliä

Kaukaa Saturnuksen renkaalta kuuluu
hysteristä naurunhohotusta
joten kyllä me taatusti olemme
tyytyväisiä hyvään alkuun

Jospa joku kohta
koodaisi käyttöjärjestelmän
herättäen eloon
horroksessaan torkkuvan rautakasan
joka toistaiseksi tarjoaa meille
vain suuria lupauksia

Kuulen taas saman hysterisen naurun
tällä kertaa se tulee Venuksesta
aah, euforiaa

Ei siinä guruilta kestä kauankaan
kun ydin on kirjoitettu valmiiksi
sitten tarvitaan enää hiukan
rautariippuvaista bittiakrobatiaa
muutamia assemblerin aakkosia
ja
uunituore ytimemme on ladattu
tukevasti paikoilleen muistiin

Sitten jonkun ennalta määrätyn
pioneerin asemassa toimivan prosessorin
ohjelmalaskuri hyväillään osoittamaan
suoraan ytimen alkuun
ja sanotaan: "Raivaa tästä tiesi eteenpäin"

Aah, euforiaa

Kuulen hysterisen hohotuksen jo kolmatta kertaa
mutta syvästi liikuttuneessa mielentilassani
en enää tiedäkään
edes sitä millä planeetalla me olemme

Mutta luulisin, että
juuri silloin
on kernelin sopiva aika aloittaa
oman maailmankaikkeutensa luominen
pala palalta

Logiikkansa raakalaismaisella voimalla
se puskee pelottomasti koko systeemin ylös
aivan ruohonjuuritasolta kuuhun asti

Ja spirituaalisen laajentumisensa aikana
se vähääkään empimättä
karjuu hereille
myös kaikkein eksoottisimmat oheislaitteet

Saatan kenties kiirehtiä mutta
haistan jo selvästi
komentokehotteen hiilisen risuaidan
ja yllättävän kestävässä euforiassani
kuvittelen
miltä voikaan tuntua
antaa
se aivan ensimmäinen komento

Kirsi Tuomenoksa